

РОДОМ ІЗ ДРАМИ

Ольга КРАСОВСЬКА,
Ольга ПРОКОПЧУК
(фото)

70

IV Великий антикварний салон нагадав про військово-технічне минуле Мистецького Арсеналу, який ось уже кілька років служить винятково мирній справі.

Старі стіни, в яких колись ремонтували та зберігали пекельний інструментарій війни, цього разу підкорилися іншій місії: під завісу 2011 року вони стали тлом для його демонстрації. Атрибутика давніх битв отримала тут належне звучання. У ньому чулися ляскати сталі, фиркання коней, сварки вороння, свист стріл...

Виставку «Арсенал в Арсеналі» сформували з фондів експонатів Львівського історичного музею та Львівської національної галереї мистецтв (за підтримки Національного музею історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років). Багатокомпонентна добірка старовинної зброї та батального живопису XVI – XVIII століть нещодавно дивувала мешканців Варшави, Кракова, Відня. Тепер і кияни, затамувавши подих, роздивлялися різноманітні мечі – бойові й катівські, коштовні камінчики та слонову кістку рукояток шабель, обладунки «крилатих гусарів» – синів Речі Посполитої, чудернацький дизайн арбалетів, карпатських рушниць, порохівниць, що витонченістю не поступаються ридикилям, і ще дуже багато невимовно цікавих об'єктів.

Друга гілка теми – індійська холодна зброя XVII–XIX століть. Олександр Фельдман представив 36 із 120 предметів своєї колекції. Та і їх достатньо, аби збагнути ментальну унікальність засобів убивства. Ці ножі та кинджали, безперечно, не мають аналогів у світі. Форми короткоклінкової зброї викликають захват.

Як завжди, на Великому антикварному салоні показали свої зібрання провідні галереї старожитностей та колекціонери.

Але не цим акордом завершуємо невеличкий звіт. Для логічного фіналу – виставка тут-таки творів Віктора Зарецького. Картини правдивого естета, в яких – сплав української традиції із західною сецесією, збирали для Салону всім миром. 14 музеїв і два десятки колекціонерів-приватників зробили свій внесок у компонування експозиції та вшанування митця – автора стилю метафоричних видінь, «українського Клімта» (хоча нічого приємного в порівнянні одного художника з іншим немає), та, врешті, дисидента-шістдесятника. 600-сторінкову монографію «Терези долі Віктора Зарецького» презентувала на Салоні її автор Олеся Авраменко.

Залишається для себе прояснити: яка точка дотику у збройовій складовій та живописній складовій Зарецького в концепції нинішнього Великого антикварного салону? Імовірно, драматизм, без якого неможливі ані мир-війна, ані смерть-життя, ані творчість художника.